

копись сѣ, комахай сичкы-тѣ, отъ духовно съдържаніе, и събраны въ едно не отъ Славенинъ (разбира-са, Старобългаринъ), но преведены отъ готовъ гръцкый сборникъ; — защото между рѣкописи-тѣ на Коаленова-та библиотека, що е описана отъ Монфокона (1655 † 1741), има сѣщи такъвзи сборникъ гръцкый съ немного разлика. Тѣзи разлика доказва, че, този Исборникъ ималъ разны списъцы, и че преводъ-тѣ е направенъ не отъ този списъкъ (на X-ыя в.), който изъ Аѳонска-та лавра св. Аѳанасія е преминѣлъ въ Коаленова-та библиотека.

А колкото до языка на тѣзи рѣкопись, положително може да са-каже, че вліяніе-то на языка на родныя писецъ (що былъ Руссинъ) доста забѣлжително е въ фонетика-та а не въ устройство-то. Носовы-тѣ звукове ако и постоянно са-срѣщатъ въ рѣкопись-та, но повечто неправилно сѣ положены: види-са, діяконъ Іоаннъ, като Руссинъ що былъ, не знаялъ да ги различава отъ просты-тѣ гласны: той пише мжростнѣж и мждростію (тв. пад). рекоуѣтъ и слоушлѣжтъ: има примѣры на русско-то пълногласіе и на омекоत्याваные-то — д въ ж в м. жд: полонѣ, полоньникъ, золоба, серебра, серебряныхъ, поросаѣте, — прѣже роженнѣхъ, дажъ, не ѣжъ, не ѣждъ, въ одежѣхъ овьудѣхъ. Отъ тукъ става явно, какъ са-започенѣлъ йоще отъ тогази да са-прерабоща старобългарскый-тѣ языкъ по свойства-та-на русскыя.

XIII. При сичкы-тѣ поменѣты старобългарскы наметници, които днесъ са-нахождатъ сѣ въ чуже-